

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13394

гр. София, 10.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110111646 по описа за 2023 година

Производството е образувано е по искова молба, подадена от името на И. Р. К., ЕГН ***** против Д.Е. ООД, ЕИК ***, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 221, ал. 1 КТ, и чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, за осъждането на ответното дружество да заплати на ищеца суми, както следва: 1/ сумата от 1267,30 лева, обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудовия договор, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 06.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане; 2/ сумата от 5746,87 лева, представляваща незаплатен остатък от сума по споразумение, сключено на 07.12.2021 г. между Д.Е. ООД, ЕИК *** и И. Р. К., ЕГН *****, с което са уредени отношенията между страните във връзка с прекратено със заповед № 1005/29.10.2021 г. трудово правоотношение между Д.Е. ООД, ЕИК *** и И. Р. К., ЕГН *****, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 06.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

Съдът намира, че исквата молба е редовна и допустима и след размяна на книжата по делото, на основание чл. 140, ал. 3 ГПК, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито заседание.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Ищецът е направил искане, на основание чл. 190 ГПК, ответното дружество да бъде задължено да представи в цялост трудовото му досие, което макар допустимо и относимо към спора, не е необходимо за правилното решаване на делото, поради което и следва да бъде оставено без уважение.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание за разглеждане на делото.

На основание чл. 140 ГПК, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

I. НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **15.05.2023 г. от 11.00 часа**, за когато да се призоват страните.

II. ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

1. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения (чл.146, ал.1, т.1 ГПК):

В исковата си молба ищецът твърди, че се намирал в трудово правоотношение с ответника по силата на сключен трудов договор с ответното дружество, по силата на който, заемала длъжността „опаковач изделия производство“ в Д.Е. ООД, ЕИК ***. Поддържа, че със заповед на работодателя № 1005/29.10.2021 г. трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, считано от 29.10.2021 г. Твърди, че съгласно посоченото в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, работодателят дължал на ищцата сумата от 1267,30 лева, представляваща обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ за прекратяване на трудовия договор без предизвестие. Поддържа, че със споразумение от 07.12.2021 г., сключено между страните в производството, последните постигнали съгласие, че неизплатените от работодателя в полза на работника трудови възнаграждения, до датата на прекратяване на трудовото правоотношение, са в размер на 6046,87 лева, като било уговорено същите да бъдат заплатени на 12 месечни вноски, последната с падеж 31.12.2022 г. Посочва, че по сключеното споразумение работодателят заплатил 3 вноски, като незаплатения остатък бил в размер на 5746,87 лева, които се претендират в настоящото производство.

Предвид гореизложеното, моли, за постановяване на съдебно решение, с което ответникът Д.Е. ООД, ЕИК *** да бъде осъден да заплати в полза на ищцата И. Р. К., ЕГН ***** суми, както следва: 1/ сумата от 1267,30 лева, обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудовия договор, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 06.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане; 2/ сумата от 5746,87 лева, представляваща незаплатен остатък от сума по споразумение, сключено на 07.12.2021 г. между Д.Е. ООД, ЕИК *** и И. Р. К., ЕГН *****, с което са уредени отношенията между страните във връзка с прекратено със заповед № 1005/29.10.2021 г. трудово правоотношение между Д.Е. ООД, ЕИК *** и И. Р. К., ЕГН *****, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 06.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК от името на ответното дружество е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове. Не се оспорва, че между страните е съществувало валидно възникнало трудово правоотношение, по силата на сключен между тях трудов договор, по силата на който, ищцата заемала длъжността „опаковач изделия производство“ в Д.Е. ООД, ЕИК **, както и че със заповед на работодателя № 1005/29.10.2021 г. трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, считано

от 29.10.2021 г. Оспорва се, обаче, че ответникът е останал задължен към ищцата за процесните суми. В тази връзка се излагат съображения, че във връзка с въведеното в страната извънредно положение е било извършено намаляване на работното време в предприятието на ответника, като съответно с намаляване на работното време е било намалено и дължимото в полза на ищцата брутно трудово възнаграждение.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 221, ал. 1 КТ, и чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, за осъждането на ответното дружество да заплати на ищеца суми, както следва: 1/ сумата от 1267,30 лева, обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудовия договор, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 06.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане; 2/ сумата от 5746,87 лева, представляваща незаплатен остатък от сума по споразумение, сключено на 07.12.2021 г. между Д.Е. ООД, ЕИК *** и И. Р. К., ЕГН *****, с което са уредени отношенията между страните във връзка с прекратено със заповед № 1005/29.10.2021 г. трудово правоотношение между Д.Е. ООД, ЕИК *** и И. Р. К., ЕГН *****, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 06.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

3. Права и обстоятелства, които се признават (чл.146, ал. 1, т.3 ГПК):

С оглед изявленията и твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК,, **СЪДЪТ ОТДЕЛЯ ЗА БЕЗСПОРНО И НЕНУЖДАЕЩО СЕ ОТ ДОКАЗВАНЕ В ПРОИЗВОДСТВОТО**, че между страните в производството е съществувало валидно възникнало трудово правоотношение, по силата на сключен между тях трудов договор, по силата на който, ищцата заемала длъжността „опаковач изделия производство“ в Д.Е. ООД, ЕИК **, както и че със заповед на работодателя № 1005/29.10.2021 г. трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, считано от 29.10.2021 г.

4. Обстоятелства , които не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал.1, т. 4 ГПК, във връзка с чл. 155 ГПК и чл. 154,ал. 2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови прумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

5. Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл. 146 ,ал. 1, т. 5 ГПК):

По иска с правно основание чл. 221, ал. 1 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че е работил по трудово

правоотношение с ответника за посочения в исковата молба период, че същото е прекратено, основанийето, на което е прекратено трудовото правоотношение, срока на предизвестие и размера на последното брутно трудово възнаграждение – база за изчисляване на обезщетението по чл. 221, ал. 1 КТ

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричното си задължение, за което съдът, на основание чл. 146, ал. 2 ГПК, му указва, че не сочи доказателства. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти.

По отношение на иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пред. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване, че между Д.Е. ООД, ЕИК *** и И. Р. К., ЕГН ***** е сключено твърдяното в исковата молба споразумение от 07.12.2021 г., с което са уредени отношенията между страните във връзка с прекратено със заповед № 1005/29.10.2021 г. трудово правоотношение между Д.Е. ООД, ЕИК *** и И. Р. К., ЕГН *****.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричното си задължение, за което съдът, на основание чл. 146, ал. 2 ГПК, му указва, че не сочи доказателства. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти.

III. По доказателствата:

ДОПУСКА, като писмени доказателства по делото, представените ведно с исковата молба и отговора на исковата молба документи.

ОТХВЪРЛЯ останалите доказателствени искания на ищеца.

IV. ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. С., бул. „Ц. Б. III” № 54, ет. 2, ст. ***. Работно време за медиации - всеки делничен ден от 9 до 17 ч. Консултации с граждани - вторник и четвъртък от 10 до 15 ч.; Дежурен медиатор - тел. 02/***; За повече информация: М. Н., М. Г. - тел. 02/***, spogodbi@mediatorbg.eu; www.srs.justice.bg.

УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не се мотивира по същество. В него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването му, а именно: на страните да са указани

последниците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът да е вероятно основателен, с оглед на посочените в ИМ обстоятелства и представените доказателства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба.

Съдия при Софийски районен съд: _____